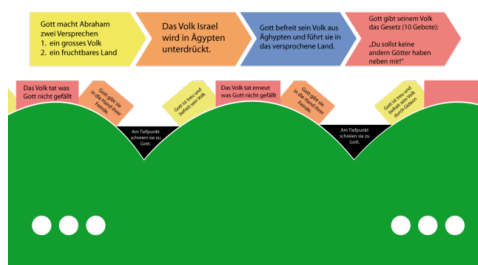

Посвещение: Призванието на Геден

Библейски текст: Съдии 6, 1-24

Книгата "Съдии" описва един повтарящ се цикъл (народът се отвръща от Бога, бива наказан от Бога за това, в най-ниската точка отново призовава Бога, Бог призовава съдия и освобождава народа от ръцете на враговете му, но след това той отново се отвръща от Бога). Този цикъл е част от това посвещение, но и предисторията е разгледана накратко в един театър. В крайна сметка ни интересува защо Бог многократно ги избавя от ръката на враговете им.

Праистория

- * Бог дава две обещания на Авраам
- * Израилтяните са поробени в Египет
- * Бог избавя народа на Израел от ръцете на враговете му
- * Бог дава на народа закона

Как да започнем с театъра

Преди много, много години живял един човек, който се казвал Авраам. (1-во лице играе Авраам.) Той се довери на Бога и Бог му даде две обещания. "Авраам!" - казал Той, - "Ще те направя баща на голям народ. Децата ти ще бъдат толкова многобройни, колкото са морските пясъци, колкото са звездите на небето." И по-нататък Бог му обещава плодородна земя - земя, в която текат мляко и мед. Минаха много години и народът ставаше все по-голям и по-голям. (Второто лице символизира народа.) Но какво става със земята? Сигурно е имало проблеми. Народът се озовал в Египет и бил

поробен и потиснат. (3-то лице с камшик символизира поробването.) Те трябвало да работят тежък труд. Но Бог е милостив и спазва обещанието си. Той призовава един човек - името му е Мойсей. (4-то лице поема другите две) Чрез него Бог освободи народа си Израил от робство, знаете, много крави умряха, жаби, градушка, комари и други подобни хубави язви, които той измисли и пушна да се случат, за да подготви фараона и хората да могат да си отидат. По пътя Бог им дал закона, който започва така: "Аз съм Господ, твоят Бог! Аз те изведох от Египет, Аз те освободих от робство. Да нямаш други богове пред Мене. И така, Бог ги преведе през пустинята, Червено море и чрез няколко заобиколни маршрута до обетованата земя.

Цикълът в Книгата на съдиите

- * Народът прави това, което не се харесва на Бога
- * Бог наказва народа си за непослушанието му и го предава в ръцете на враговете му
- * В най-ниската си точка те викат към Бога
- * Бог назначава съдия и освобождава народа си от ръцете на враговете му

Основна част

След като се озовал в земята, Бог умишлено оставил няколко народа. Той иска да изпита доверието на Своя народ. Сега сме във времето на съдиите. През това време имаше поведение, което постоянно се повтаряше. Няколко пъти се казва: "Но народът вършеше това, което не се харесва на Бога. Какво конкретно правеха те? Вземаха жени от народите, които живеяха в тази земя, и се покланяха на техните богове. Спомняте ли си коя заповед Бог даде на народа си първа? Точно така: Да нямаш други богове пред Мене. Какво направи Бог в тази ситуация? Той ги предаде в ръцете на техните врагове. Те властваха над тях и ги потискаха. Почти на дъното, народът отново извикал към Бога и Бог го чул и назначил съдия. Той имал задачата да освободи народа.

Но веднага щом им помогнал, те отново се отвърнали от Бога. Такъв е случаят и в историята на Гедеон. Дори и тогава народът отново се отвърна

от Бога и вършеше неща, които не му харесваха. Ето защо Той ги предаде в ръцете на враговете им за седем години, а те не бяха точно пищни. Всеки път, когато израилтяните сеяха зърно, другите народи тръгваха през нивите и унищожаваша цялата реколта, както и крадяха целия добитък - овце, кози, говеда и магарета. Враговете били многобройни като скакалци и народът изпаднал в бедност.

Вече можем да се досетим какво се случва. Те отново викат към Бога. И Бог изпрати първо един пророк. Той им каза: "Тъй казва Господ, Бог Израилев. Аз ви освободих от робството в Египет и ви доведох тук. Спасих ви от египтяните и от ръцете на всички народи, които ви угнетяваха. Изгоних тези народи от земята им и ви я дадох. И ви казах: Не се покланяйте на боговете на амореите, в чиято земя живеете Но вие не ме послушахте."

Те знаеха всичко това, беше им го казвано отново и отново. На трапезата говореха за Божиите чудеса и въпреки това отново Му обърнаха гръб. Нещо ме очарова, а именно, че Бог е верен на обещанията си. В края на краищата Той на практика гарантира на Авраам, че ще даде на потомците му тази земя. Той не изоставя народа си, който толкова често му е обръщал гръб. Този път той назначава Гедеон за съдия над народите, за да ги освободи от ръцете на другите народи.

Гедеон млати пшеница - както вече видяхме днес. Той не прави това в обичайната си обстановка, а първо е изнесъл житото на безопасно място от мадиамците. Тогава го посрещна ангел Господен, или може да се каже още пратеник Господен. Гедеон не разпознава веднага, че разговаря с ангел. Той му казал: "Бог с теб, храбрият воин!" Той се обърнал към него с думите: "Господи! Как бихме реагирали ние на такъв поздрав? Щяхме ли да се зарадваме? Искам да кажа, че народът беше потиснат и се намираше в лошо положение. Гедеон, от своя страна, беше напълно честен. Той отговори: "Ако Бог е с нас, как може да ни сполети толкова много нещастие? Той ни доведе тук от Египет. Къде отидоха всичките му чудеса? Не, Бог ни обърна гръб, изостави ни и ни предаде на мадиамците!" Но ГОСПОД отговори: "Ти си силен и смел, Гедеоне. Иди и спаси Израил от ръката на мадиамците. Аз те изпращам!" Чудесно, помисли си Гидион. Защо аз от всички хора? Семейството му беше най-малкото в племето, а той беше и най-младият в семейството. Той просто си помисли. Никога няма да успее да се справя с това. Как би могъл да се справи с това? Но ГОСПОД му каза:

"Аз ще стоя до теб и ти ще победиш мадиамците с един замах" И Бог му даде още един ясен знак. Геден изтича вкъщи и се върна с малко храна. Той сложи месо и хляб на една скала. Ангелът го докосна с жезъла в ръката си и от скалата избухна огън, който изкриви всичко. Това даде ясно да се разбере на Геден, че Бог е сериозен в това, което казва. А по това време ангелът вече не беше там.

Практическа част и заключителни мисли

Сега към нас: Знаете ли, Бог ни дава и едно обещание. Той ни обещава, че иска да спаси всеки, който се довери на Исус с цялото си сърце. В края на Евангелието от Йоан (една от книгите, в които подробно се разказва за живота на Исус) почти накрая се казва:

"Всичко, което е записано тук, е написано, за да повярвате, че Исус е Месията, Божият Син, и да се спасите в Негово име, като вярвате в Него" (Йоан 20:31).

Това е обещанието, което Бог ни дава. Той държи на това обещание. В него няма нищо, което да се разклати.

Ние също сме се отвърждали от Бога отново и отново. Може би сме имали спорове с братята и сестрите си, може би сме обиждали съученик или колега в работата, може би сме лъгали и сме си мислили, че това е просто малка бяла лъжа. Никой от нас не е съвършен. Просто не можем да твърдим, че винаги сме угодни на Бога. Познаваме и тази низходяща тенденция в живота. Познаваме и ситуациите, в които сме постъпвали неправилно. За съжаление ги познаваме твърде добре.

Но Бог има търпение към нас, точно както е имал търпение към Своя народ, който е продължавал да се отвърща от Него. Когато хората викаха към Него, Той им помагаше да излязат от бедата.

Библията казва:

Ако изповядваме греховете си, Бог доказва, че е верен и справедлив: Той ни

прощава греховете и ни очиства от всички злини, "които сме извършили" (1 Йоан 1:9).

Знаете, че верността винаги изисква обещание. Бог е обещал, че ще ни прости чрез Исус Христос, Който е умрял вместо нас за греховете ни, и ще го направи безусловно, ако Го помолим. Достатъчна е една проста молитва, за да се помирим с Бога. Можем да кажем на Бога всичко, което сме направили погрешно. Той е щастлив, когато признаваме грешките си и искаме да живеем с Него. Ето защо Бог е верен и справедлив, защото държи на обещанията си без "ако" и "но". Той прощава вината ни и ни очиства от всички грешки, които сме извършили. С други думи, Той ни освобождава от най-лошия враг от всички. Той ни освобождава от властта на дявола или Сатана, освобождава ни от вината и греха и ни прави възможно да живеем с Него.